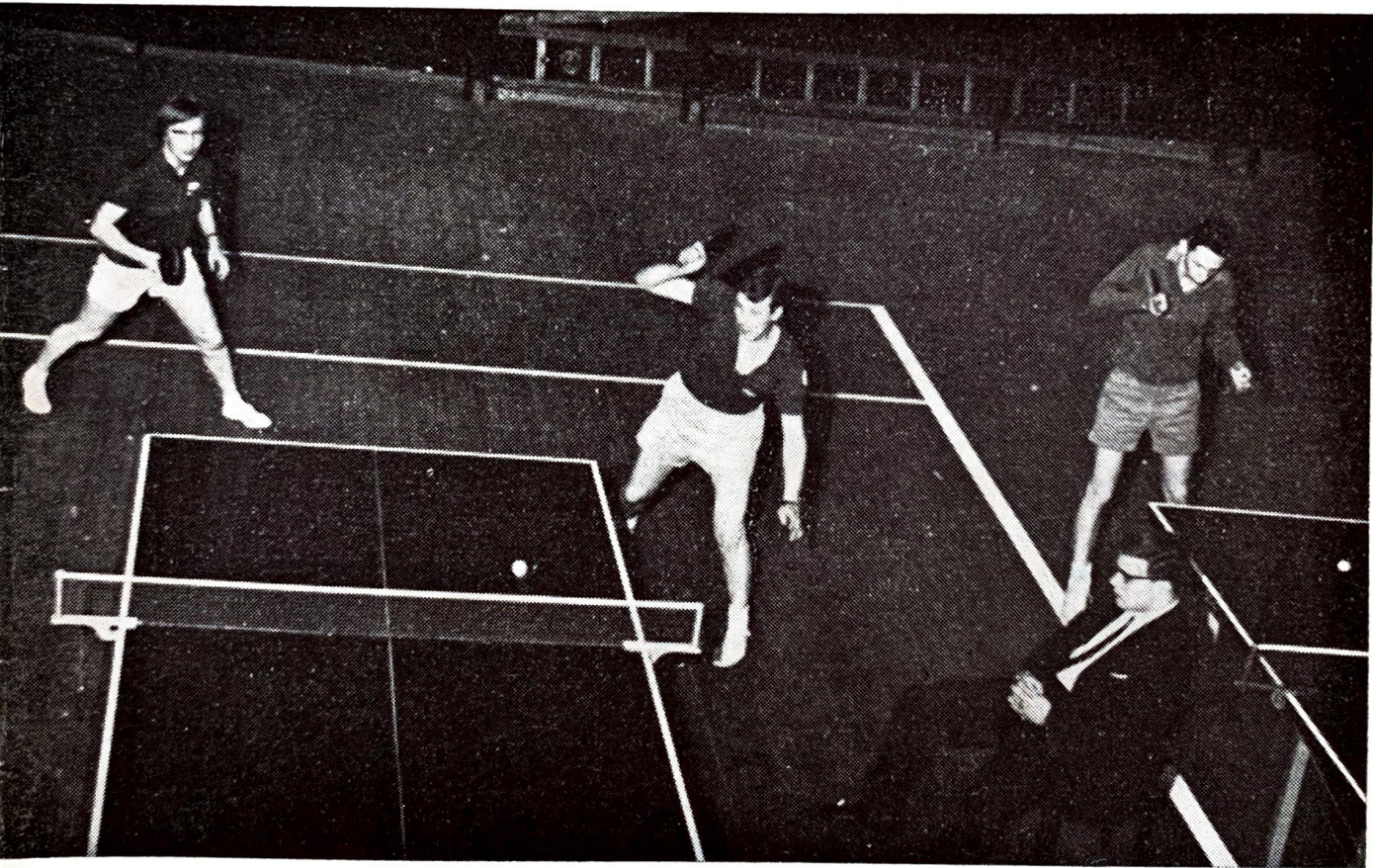

Pöytä TENNIS

Wegan Liisa Järvenpää ja Seppo Pentsinen saivat molemmat 3 kultamitalia SM-kilpailuissa Gloria-hallissa. Lisäksi S. Pentsinen saavutti Suurmestariin ja L. Järvenpää valiomerkin tarvittavat pistemäärät. Kuvassa k.o. pelaajat sekanelinpelin loppuottelussa. Oikealla Atlaksen Per-Erik Nyberg sekä verkkotuomari K. Bernhards.

Virallisia tiedonantoja - Officiella meddelanden

Kevään kilpailuja — Vårens tävlingar

10. 3. Haminan Palloilijat, kansall., Hamina, nat. tävling.

16—17. 3. Joukkue-SM ja B & C-luokka, Mikkeli, lag-FM och B & C-klass.

24. 3. BK & MIK, kansainväl., Helsinki, internat. tävling, Helsingfors.

31. 3. Wega-maljakilp. Helsinki, kansall., nat. tävling, Helsingfors.

7. 4. Eräpalloilijat, kansall., Helsinki, nat. tävling, Helsingfors.

5—14. 4. MM-kilp., Praha, VM-tävling.

21. 4. Pinnacle-loppukilp., Helsinki, finalomgång, Helsingfors.

Kesäleirit:

Yleinen leiri 4—13. 8. 1963, Pajulahti. Leirille on tarkoitettu ottaa n. 20 mies- ja 10 naispelaajaa omalla kustannuksellaan (täysihoito leirillä 7: 50/vrk.).

Juniorileiri 14—17. 8. 1963, Pajulahti. Leirille valitaan 4 mies- ja 2 naisjunioria, jotka itse joutuvat maksamaan matkat. Täysihoidosta leirillä Liitto vastaa. Senlisäksi leirille voidaan ottaa n. 9 junioria omalla kustannuksellaan.

Edustuspelaajien leiri 18—20. 8. 1963, Stadion, Helsinki. Liitto valitsee edustajat. Valmentajana toimii Lars Holmö.

Maaseutu voi varata häntä 21—24. 8. välisenä aikana. Liitto suorittaa

matkat, mutta ylöspidon suorittaa a.o. seura tai piiri.

Leireille on ilmoitettava ja valmentajavaraukset tehtävä 31. 5. 63 mennessä.

Sommarlägren:

Allmänt läger 4—13. 8. 1963, Pajulahti. Till detta läger emottages c. 20 herr- och 10 damspelare på egen bekostnad (uppehälle mk 7: 50/dygn).

Juniorläger 14—17. 8. 1963, Pajulahti. Till lägret utväljas 4 herr- och 2 damjuniorer, som själv hamnar att betala sina resor, men Förbundet svarar för uppehållet. Ytterligare kan till detta läger tas c. 9 juniorer på egen bekostnad.

Läger för representationsspelarna 18—20. 8. 1963, Stadion, Helsingfors. Förbundet väljer deltagarna.

Som instruktör fungerar Lars Holmö. Landsorten kan beställa honom mellan 21—24. 8. 63. Förbundet betalar resorna, men föreningen resp. distriktet i fråga svarar för hans uppehälle.

Anmälningarna och beställningarna skall sändas till kansliet före den 31. 5. 63.

Usia seuroja — Nya föreningar

Helsingin Faktoriklubin Pöytätenniskerho (HFK): Hra Jörgen Wahlström, Hitsaajank. 5, Herttoniemi, puh. 78 42 42.

Kuninkaanojan Urheilijat: Hra Jukka Salonen, Kuninkaanoja, Raisio, puh. Turku 67 909.

Pöytä TENNIS

Suomen Pöytätennisliiton
äänenkannattaja

No 1 1963

Ilmestyy neljästi vuodessa

TOIMITUS:

Päätoimittaja:
CURT AKERBERG

Toimituskunta:
ERIK BIFELDT
HENRY PENNANEN
TUULIKKI PETTERSON
JÖRGEN WAHLSTRÖM

Postiosoite:
Helsinki, Olympiastadion

Puhelin: 49 51 46 (klo 11—15)

Tilausmaksu (vuosikerta) 200:—

Irtonumero 60:—

SISÄLLYS

	Siv.
Vastoin- ja myötäkäymi- siä vuoden alussa	3
Järvenpään ja Pentsisen täysosuma SM-kisoissa..	8
Tärkeä mailasääntö	9
Joululomakurssit	10
Viktig racketregel	10
Kaukaa kuultua	11
10 vuotta sitten	12
Pöytätennisseura Wega 10 vuotta	13
Tanskan valmentajakoulu- tuksesta	14
Ulkomaanuutisia	16
Kylmäkosken junioripäivät v. 1962	18
Kilpailutuloksia	22

CURT AKERBERG:

Vastoin- ja myötä- käymisiä vuoden alussa

MAHDOLLISUUDET YHTEISTYÖHÖN TUL:n KANSSA

Pöytätenniksen viime numerossa olin suuri optimisti ja luulin, että yhteistyö TUL:n kanssa saataisiin aikaan aivan lähiaikoina ja että sopimuksen allekirjoittaminen voisi tapahtua minä päivänä tahansa. Kun kirjoitin nuo rivit, olimme todella jo sopineet allekirjoituspäivästä, ja sopimuksen sisältö oli myöskin jo valmiina, vieläpä ladottuna julkaisemista varten joulunumerossa, joka hie- man myöhästyikin odottaessamme asian selväksi tuloa.

Vanha suomalainen sananlasku sanoo: »Jos asia pitkistyy, niin se mutkistuu.» Tämä voidaan myöskin nyt täydellä syyllä sanoa mahdollisuuksista yhteistyöhön TUL:n kanssa. TUL:n taholta esitetty sopimusehdotus oli — anteeksi väitteeni — melkein lapsellinen sopimuksena lukuisine takaportteineen. Monien ehdotusten ja vastaehdotusten perästä päädyimme vihdoinkin sopimustekstiin, joka ei antanut kummallekaan osapuolelle etuja eikä takaportteja, ja jonka mukaan kummankin liiton pelaajat esiintyisivät pelikentällä samoin oikeuksin, mutta myös samoin velvollisuuksin. Viime hetkessä TUL kuitenkin perääntyi, ja pitkän odotuksen jälkeen tuli uusi ehdotus, joka muistuttaa paljon ensimmäistä ehdotusta.

Tulee kysyneeksi haluaako TUL ylipäänsä aloittaa yhteistyötä molemmille osapuolille samoilla perusteilla, vai yrittääkö se vain pitkittää aikaa ja uskottelee niille, jotka vielä uskovat heidän väitteisiinsä, että se on SPTL ja erikoisesti tämän liiton puheenjohtaja (jota vieläpä heidän lehtipalstoiltaan kutsutaan »kieroon kasvaneeksi urheilun ystäväksi»), joka koko ajan haluaa »panna kepin pyörään».

Valitan vilpittömästi, että asia on saanut tällaisen käänteen. Olisin niin mielelläni nähnyt, että Suomen pöytätennis lopultakin olisi voinut yhtyä ilman mitään sivutarkoituksia päämääränään vain urheilun paras. Valitan tapahtunutta myös TUL:n pelaajien osalta. Asian näin ollen he polkevat paikallaan, ja sellaisia poikia kuin esim. Esa Valasti, joka sulkumerkkien sisällä sanottuna on erittäin lahjakas pelaaja ja kaikin puolin miellyttävä ja sympaattinen henkilö, käy-

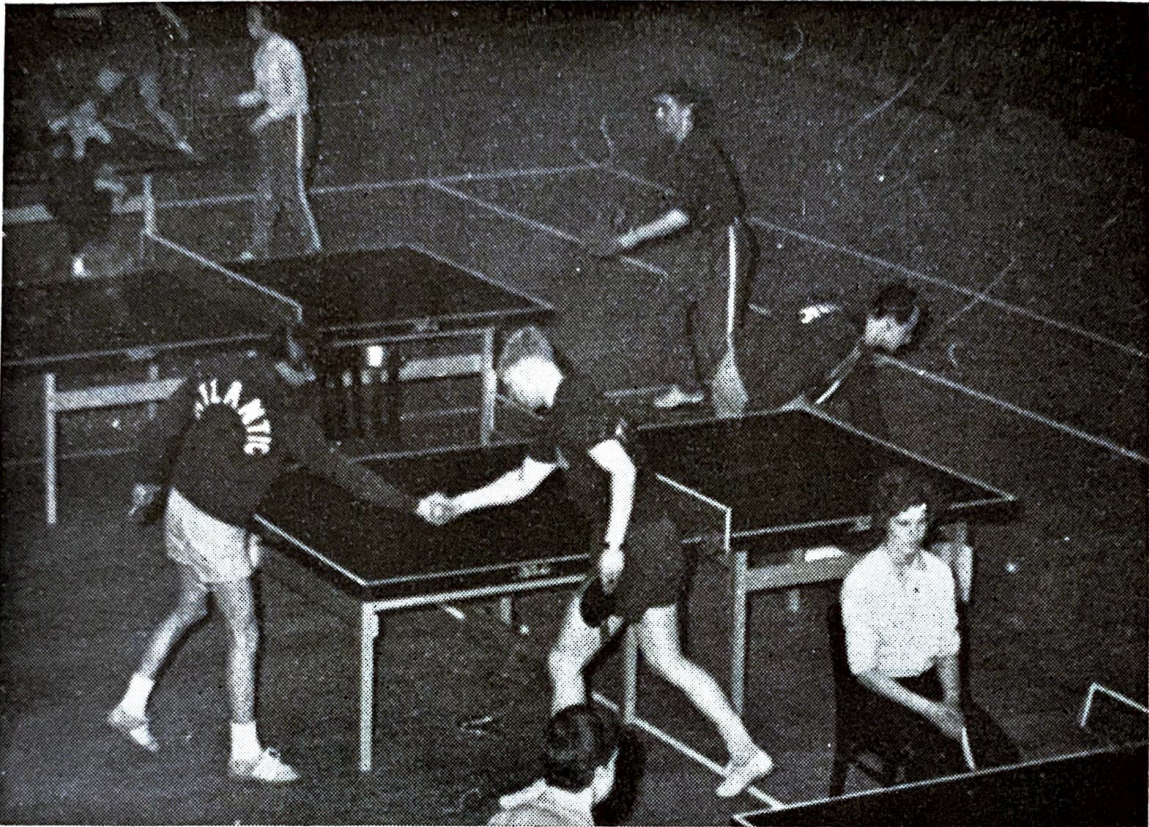

Ahkeruus on saavuttanut palkintonsa. Liisa Järvenpää vastaanottaa parhaan naispelaajan kiertopalkinnon ja Liiton puheenjohtajan onnittelut.

tetään nyt hyväkseen propagandamaisesti, mikä ilmenee parvekkeilla olevien liittotoverien villinä huutona ja metelinä, kun hän SM-kilpailuissa pelaa jotakuta SPTL:oon kuuluvaa pelaajaa vastaan — huutona ja metelinä ei vain todella kauniiden suoritus-ten vaan myös n.s. sorry-pallojen yhteydessä. Me SPTL:ssa emme ole totuneet sellaiseen. Tämä saa aikaan sen, että juuri tämän sympaattisen Valastin yli lankeaa vähemmän sympaattinen hohde huolimatta siitä, ettei hänellä itsellään varmasti ole mitään muuta tekemistä asian kanssa kuin että hän kuuluu TUL:oon. — Toivon vast edes sivistyneempää ja asiallisempaa käyttäytymistä yleisön taholta.

SM-KILPAILUT GLORIA-HALLISSA

Wegalla, joka tämän pelikauden aikana on viettänyt 10-vuotisjuhliaan, oli todella riemujuhla SM-kilpailuissa lauantaina 9. ja sunnuntaina 10. päivänä helmikuuta. Saavutettavissa olevista yhdeksästä mestarinarvonimestä Wega otti kotiin kahdeksan kappalletta. Ainoastaan Tapsa Penttilä Rymykeni murtamaan rintaman. Tämä ei kuitenkaan ollut mikään sattuma. Olen ymmärtänyt, että Wegan taholta on todella pyhällä innolla käyty mestaruuksien kimppuun. On nim. harjoiteltu välistä viisikin iltaa viikossa. Eikä ole ainoastaan pelattu vaan on myös määrätietoisesti hoidet-

Miksi eivät SPTL ja TUL voi antaa kättä toisilleen kuten tässä kummankin pelaajat Pentti Kunnas, SPTL, ja Esa Valasti, TUL, SM-kilpailuissa ottelun jälkeen, jonka edellinen voitti.

tu yleiskuntoa. Voidaan siis täydellä syyllä sanoa, että uhraus todella tuotti tuloksia. Onnittelen!

PELITASO

Uskallan melkein väittää, että pelitaso on joka taholla noussut verrattuna edellisiin SM-kilpailuihin, vaikkakin tämä oli parhaiten huomattavissa naisten keskuudessa. Nyt meillä on jo useita tyttöjä, jotka taistelevat mestaritittelistä, ja lisää on tulossa. Tarkoitin tällä lähinnä Kylmäkosken Anja Kevaa. Mitähän siitä tytöstä vielä tulee, kun hän saa vähän enemmän pituutta ja muutamia vuosia lisää ja jos vain innostus kestää. Ihana temperamentti ja melko paljon taitoa on jo sillä työllä.

KORJAUSTOIVOMUKSIA

Kylmäkosken tytöistä puheenollen luulen, että Leena Nikander ja Maija Nieminen ottavat vähän liian vakavasti tehtävän. Tämä ilmeni ennen kaikkea ottelussa Liisa Järvenpäästä ja Anna-Greta Petterson'ia vastaan. Kun alkoi tulla vastoinkäymisiä, alettiin myös soimata toisiaan, mikä tietenkään ei auttanut pelin parantamiseen. Eihän kukaan vielä ollut odottanut, että lahjakkaat Kylmäkosken tytöt voittaisivat. Luulen, että enempi leikkiminen pallolla harjoituksissa Kylmäkoskella antaisi peli-iloa ja parempia tuloksia tulevaisuudessa.

Anna-Greta Petterson otti kotiin ensimmäiset kultamitalinsa SM-kilpailuissa. Se olikin sopiva syntymä-

päivänvietto. Anna-Greta täytti nim. 17 vuotta sunnuntaina 10. p:nä. On hauska nähdä kuinka paljon kovemmin hän nyt lyö kämmenlyöntinsä ja kuinka peli vaihtelee. Eräs seikka pitää hänen kuitenkin korjata mitä pikimmin. Jalkatyön hän näyttää kokonaan unohtaneen pois kaksinpelissä. Nyt hän jää usein seisomaan samaan asentoon, vaikka pallon paikka pelipöydällä on vaihtunut edellisestä lyönnistä. Tuloksena on, että pallo lyödään verkkoon tai ulos. Enemmän liikkuvaisuutta siis!

Tapsa Penttilä oli, kuten jo sanoin, ainoa, joka kykeni murtamaan Wegan voittorivistön. Tämä tapahtui junioriluokassa, jossa, kuten Runar Montell aivan oikein sanoi, ei Wegalla ollut yhtään osanottajaa, ja jossa Tampereen suuri yllätys Matti Mäkelä tarjosi loppuottelussa hyvää vastusta. Pääluokassa Tapsan osalta katkesi tie finaalissa aina rauhallisesti ja kauniisti pelaavaa Seppo Pentsistä vastaan, joka nyt näissä SM-kilpailuissa saavutti puuttuvat pisteet Suurmestärimerkkiin. Olen aina katsellut mielellään Tapsan otteluita. Hän taistelee koko ajan eikä anna koskaan periksi. Viime aikoina ei hänen pelinsä kuitenkaan ole tahtonut oikein luistaa, ja voi olla niin, että ystävämme Tapsa juuri nyt on hiukan ylitreenattu. Omasta puolestani uskon, että esim. pääluokan loppuottelun tulos olisi muodostunut huomattavasti paremmaksi, ellei vauhtia olisi kiristetty niin kovasti. Vai-

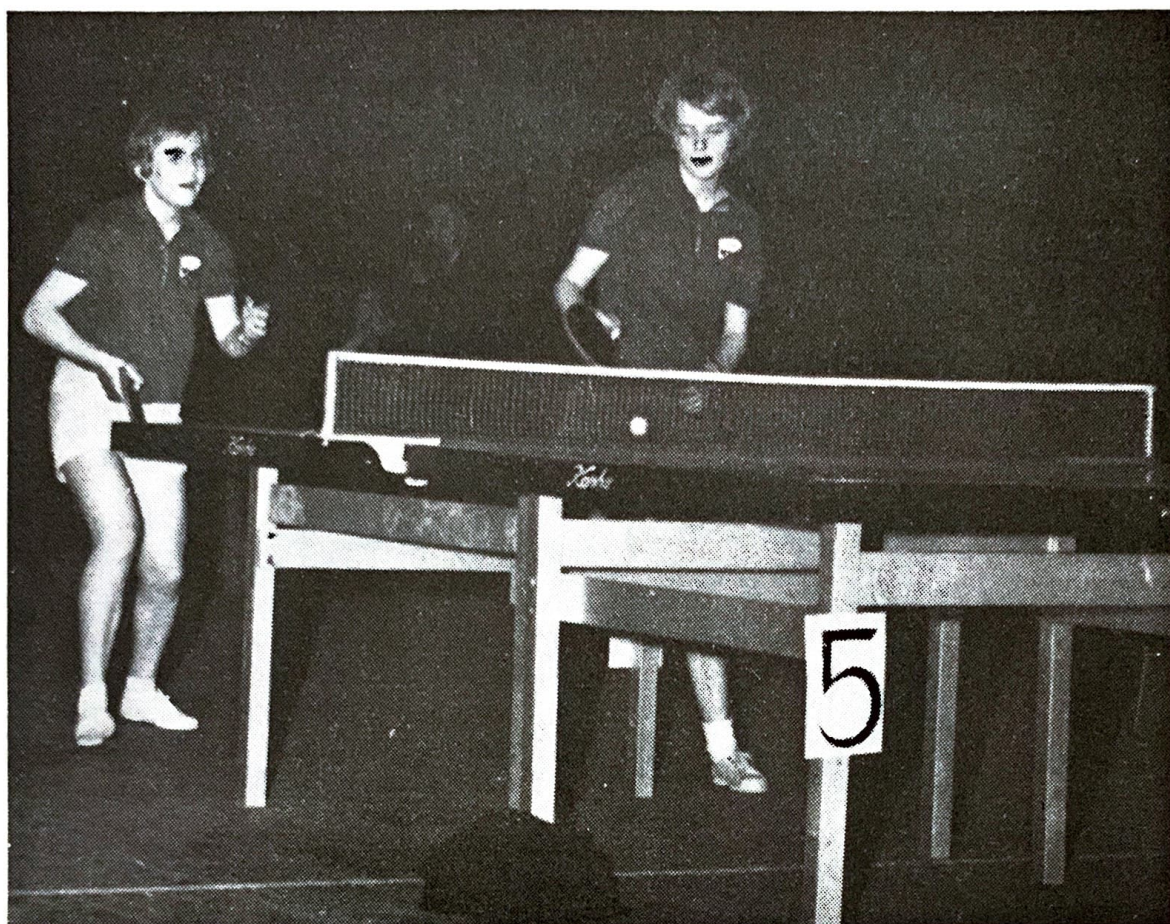
kuttaa siltä kuin Tapsa olisi siinä uskossa, että jos kerran aikaisemmin on onnistunut, niin miksei onnistuisi nytkin, ja niin hän paiskii kovia lyönnejään ajattelematta tarkemmin onko juuri nyt oikea hetki. Uskoisin, että vaimentamalla nyt juuri hieman tautia Tapsa hyvin pian saisi takaisin entisen niin varman ja Suomessa ylivoimaisesti kauneimman pelityylin.

JÄRJESTELY

Mitä järjestelyyn tulee, on sanottava, että kokonaisuutena ottaen se sujui hyvin, jos ei oteta huomioon lauantain yhteenajoja. Eräs seikka, joka oli kuitenkin valitettavaa, oli se, että miesjuniorien piti valvoa niin myöhään lauantaina. Heidän olisi pitänyt saada aloittaa jo ensimmäisenä luokkana lauantaina ja sitten keskeyttää hyvissä ajoin illalla, ellei kaikkia otteluita olisi ehditty pelata ennen klo 22. On selvää, että junioripelaa-jien vanhemmat eivät pidä siitä, että heidän lastensa on valvottava keskiyöhön aloittaakseen uudelleen seuraavana aamuna klo 9. SM-kilpailujen läpivieminen nykyisessä laajuudessaan alkaa tulla vaikeaksi, ja herää jo nyt kysymys, miten käy tulevaisuudessa. Joudumme pian ratkaisemaan, jaammeko SM-kilpailut useampaan viikonloppuun vai pelaammeko kilpailut esim. kolmena päivänä peräkkäin.

HALLI

Asia, jota kuitenkin jo nyt olisi tutkittava on, olisiko saatavana pa-

Naisten nelinpelin Suomenmestarit v. 1963 Liisa Järvenpää ja Anna-Greta Petterson, Wega.

rempaa huoneustoa kuin Gloriahalli näitä Suomen pöytätennikselle niin tärkeitä kilpailuja varten. Nyt oli kokonaista 13 lamppua rikki muutoinkin melko pimeässä salissa. Mitään parannusta ei myöskään näytä tulevan ennenkuin Gloriahallin johto ottaa itseään niskasta ja antaa asentaa uudet nousujohdot sekä asettaa uusia lamppuja halliin. Halli on jo liian pimeä tennikselle — mitä se sitten on pöytätennikselle, joka vaatii vielä enemmän valoa.

TULEVAISUUS

Täytämme tänä vuonna 25 vuotta, kuten kaikki tietävät. Aloittaaksemme arvokkaasti juhluvuoden tulemme osallistumaan miesjoukkueella Prag'is-

sa huhtikuussa pidettäviin MM-kilpailuihin. Jo tavaksi tullessa järjestyksessä tulemme myös pitämään harjoitusleirimme kesällä ystävämme Lasse Holmö'n johdolla. Paitsi Pajulahdessa käy Lasse muutamilla muilla Suomen paikkakunnilla, missä järjestetään kursseja. Toivon senvuoksi että kaikki aktiivipelaajat myöskin koettavat kantaa kortensa kekoon pitäen henkilökohtaisesti huolta siitä, että hoitavat hyvin ruumiillisen kuntosaa ja pitävät kosketusta palloon sinäkin aikana jolloin ei maassa ole suurempaa pt-toimintaa. Sillä tavoin lahjoittaa jokainen parhaiten Liitolle oman henkilökohtaisen syntymäpäivälahjansa, mistä Liitto on erittäin kiitollinen.

PEKKA MYLLÖ:

Järvenpään ja Pentsisen täysosuma SM-kisoissa

Lähes 300 ottelua, siis noin 1.100 erää paukuteltiin valkoista selluloidipalloa Glorian tennishallissa Wegan järjestämissä Suomen mestaruuskilpailuissa. Asiantunteva, runsaslukuinen yleisö sai ylhäältä parvekkeelta katsella jännittäviä yhteenottoja palkiten suosionosoituksin taitavat suoritukset. Miesten kaksinpeliluokka oli keränyt 89 osanottajaa ja yleisesti odoteltiin Wegan Pentti Kunnaksesta mestaria. Neljännesvälierissä BK:n hyvät kilpailuhermot ja taistelutahdon omaava Kurt Carlsson yllätti taas kerran sekä täyden katsomon että Kunnaksen viidennen erän lopulla. Välierissä jatkui Carlsonin hyvä peli Tapio Penttilää vastaan ja ratkaisevassa erässä oli hänellä jo 19—16 johto. Lamput olivat katosta pudota turkulaisten kannustaessa omaansa ja jatkopalloilla onnistuikin Tapsa selvittämään tien edelleen loppuotteluun. Seppo Pentsinen määräsi tahdin siinä ja uusi järkevällä pelillään viimevuoden mestaruuden.

Tämän luokan yllätyksinä pitäisin Timo Rissasen voittoa TuTo:n Seppo Aaltioista ja Atlaksen Per-Erik Nybergin 3—1 tappiota KyMan Jorma Kevälle joka kuitenkin pelasi seura-

vassa ottelussa saamattomasti TMP:n Pekka Myllöä vastaan joutuen näin suihkuun.

Naisten puolella on vahdinvaihto selvä tosiasia. Sylvi Munkberg on jo monet vuodet ollut paras naispelaajamme suorastaan ylivoimaisella tavalla, mutta nyt on Liisa Järvenpää sinnikkäällä harjoittelullaan hänet ohittanut. Ja mikä mukavinta, Wegan Anna-Greta Petterson, Ky-Ma:n Leena Nikander ja Tu-To:n Ritva Kyntöaho ovat aivan tasaveroisia ensinmaittujen kanssa.

Wegan Ensio Lumes näytti nuoremilleen ikämiesluokassa mallia ja saavutti jo seitsemännen mestaruutensa. Hän oli välillä muutaman vuoden lopettamisaikeissa, mutta aloitti uudelleen ja vielä 43-vuotiaana oli selvästi paras ikämiehemme. Vasemalla kädellä pelaaminen, paksu sienimaila ja vaikeasti tavoitettavat lyönit ovat hänen aseensa.

Junioripoika Seppo Elsinen pelaa välillä suorastaan mainiosti, mutta voi toisinaan olla suorastaan kehno. Nuor-

Seppo Pentsinen vastaanottaa hyvin ansaitun Suurmestarimerkkinsä.

Ensio Lumes (oik.) ja Olavi Kunnas, Wega, voittivat ikämiesten nelinpeliin Suomenmestaruuden sekä edellinen lisäksi ikämiesten kaksinpelimestaruuden.

ten ottelussa hän asettui liian voitonvarmana TPTK:n B-luokkalaista Matti Mäkelää vastaan ja kun tamperelaisen kovat lyönnit onnistuivat aivan täysin oli SM-kisojen suurin yllätys tosiasia. Finaalissa oli Penttilä suorastaan ylivoimainen ja Mäkelä sai tyytyä varsin vaatimattomiin numeroihin lähinnä kokemuksen puuttuessa.

Järjestävä seura Wega vei leijonanosan kultaisista mitaleista sillä yhdeksästä mahdollisesta riitti muille vain yksi. Sen vei Turkuun TuTo:n pelaaja Tapio Penttilä nuorten luokassa jossa Wegalla ei ollut yhtään kilpailijaa. Seurana sijoittui TuTo toiseksi muiden noukkiessa vain murusia joita hyvin katetulta juhlapöydältä karisi.

Atlantic-mainosta selässään kantavien ylivoimaa kuvaa mainiosti palkintojenjaon alussa sattunut tapaus. Kuuluttajana toiminut Timo Rissanen piti kuuluttaa wegalaisille, että heidän on palkintojenjaon päätyttyä jätävä kilpailupaikalle pöytiä siirtämään ja siivoamaan. »Wegalaiset», aloitti Rissanen, mutta huomasi sa-

Tärkeää:

Mailasääntö

Julkaisemme alla uuden, kokeeksi voimassaolevan säännön sisällön. Tämän mailan peitettä (kumia) koskevan säännön lopullisen kohtalon ratkaisee ITTF:n kongressi, joka pidetään MM-kisojen yhteydessä Prahassa huhtikuussa.

Mailan peitteen sallitut värit ovat: Tummanpunainen, tummansininen, tummanvihreä, tummanruskea ja musta. Keltainen siis ei ole sallittu!

Maila ei saa kiiltää (heijastaa).

Mailanpeitteen on kummallakin puolella oltava samanlainen ja -värinen. Yhdellä mailan puolella pelaava (kynänvarsiote) saa jättää toisen puolen ilman peitettä.

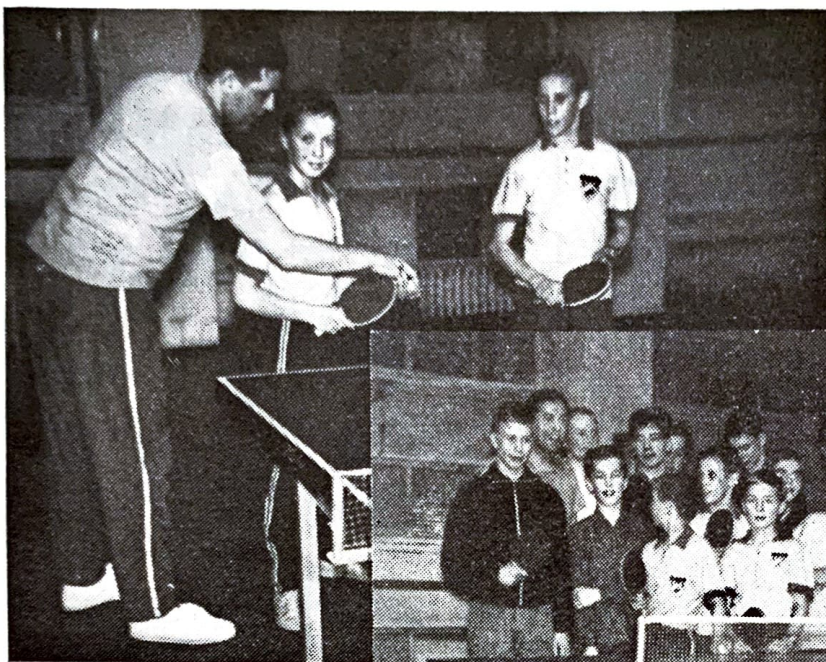
ITTF muistuttaa myös tässä yhteydessä peliasun väristä, joka ei saa olla valkoinen tai vaalea kuten vaaleanharmaa, vaaleansininen, kirkkaankeltainen. Suuria tämänvärisiä kuvioita ei myöskään saa esiintyä.

Mainittakoon, että Prahassa MM-kilpailuissa tullaan yllämainittuihin seikkoihin kiinnittämään erikoista huomiota ja mm huolellisesti tarkastamaan mailat ja peliasut ennen otteluja.

Palaamme lopullisin sanamuodoin säännön tultua käsitellyksi Prahassa kongressissa.

SPTL:n Sääntökomitea

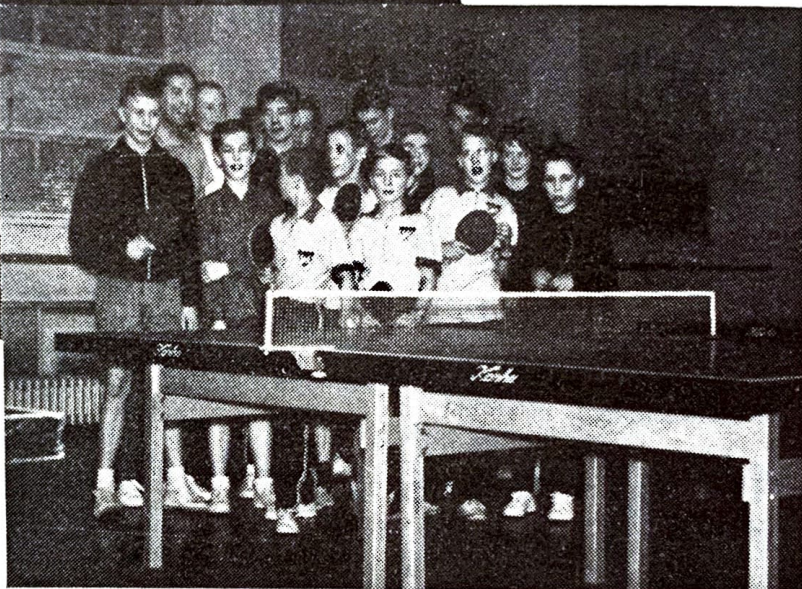
massa, että kilpailujen johto antaa merkkejä palkintojenjaon aloittamiseksi ja hiukan hämmentyneenä piti tauon ja jatkoi, »nyt alkaa palkintojen jako». No, kyllähän siinä sentään muitakin kuin wegalaisia tarvittiin, mutta jos tahti jatkuu samana niin vuoden kuluttua saattaa tarina jo olla tottakin.

Oikealla kurssin osanottajia valmentajineen.

KOULULAISTEN JOULULOMA- KURSSIT

pidettiin taas Stadionin hallissa. Vasemmalla T. Grefberg, AGA, opastaa TIFG:n poikia.

VIKTIG RACKETREGEL

Vi publicerar nedan innehållet av en ny regel, som tagits i bruk på prov. ITTF:s kongress, som hålls i samband med VM i Prag i april, kommer att slutgiltigt avgöra regeln beträffande racketens ytbeläggning (gummi).

Ytbeläggningens tillåtna färger är mörkröd, mörkblå, mörkgrön, mörkbrun och svart. Den gula färgen är alltså inte tillåten.

Racketen får inte blänka (reflektera).

Ytbeläggningen bör på båda sidor vara likadan och likafärgad. Spelare, som använder sig blott av racketens ena sida (pennskaftsfatt-

ning) får lämna racketens andra sida utan beklädnad.

ITTF påminner även i detta sammanhang om speldräktens färg, som inte får vara vit eller ljus såsom ljusbrun, ljusblå, granngul. Stora ljusa figurer får heller inte förekomma.

Det må nämnas, att vid VM i Prag fästes speciellt uppmärksamhet på dessa punkter. Bl.a. granskas racketarna och speldräkten noga före matcherna.

Vi återkommer till den slutgiltiga ordalydelsen av regeln efter kongressen i Prag.

FBTF:s regelkommitté

KAUKAA KUULTUA

Ruotsiin SOC:iin matkalla ollut Länsi-Saksan joukkue Schöler, Michael ja Arndt kävi pikavierailulla Englannissa pelaamassa TV-maaottelun joukkuetta Cramer, Harrison ja Ingber vastaan.

Ottelun voitti Länsi-Saksa 5—3. Kentän paras oli kuitenkin Harrison, joka voitti kaikki kolme vastustajansa.

*

Avoimia mestaruuskilpailuja on kovalla kolinalla pelattu eri puolilla Eurooppaa.

Hollannin kisat olivat keränneet kovasti kuuluisuuksia. Miesten kaksinpelissä Jugoslavian nuori Vecko voitti sekä Alsér'in että Kjell Johanssonin, mutta hävisi loppuottelussa Länsi-Saksan Gomollalle luvuin —15, 16, 18, 11.

Naisten puolella sai Simon kerran poistua pöydän äärestä hävinneenä, tosin vasta loppuottelun jälkeen. Voittaja Rowen luvut olivat selvät, 13, 17, 14.

Itävallassa ei vierasjoukko ollut edellistä heikompi. MK:n neljännesfinaalit: Andreadis—Berczik 3—0!, Fahazi (Unkari)—Miko 3—1, Rozsas—Stanek 3—2, Sandor (Unkari)—Arndt 3—1. Semifinaalit: Fahazi—Andreadis 3—2, Rozsas—Sandor 3—2. Loppuottelun voitti Fahazi 3—0. Naisista paras oli Romanian Alexandru.

Jugoslaviassa oman maan Markovic teki selvää jälkeä. Loppuottelussa Fahazi putosi luvuin —19, 20, 18, 16. Ruotsin Larsson hävisi neljännesfiinaalissa voittajalle 0—3 ja seuraavassa ottelussa koki Berczik saman kohdalon luvuin 1—3. Alsérin tie katkesi

kolmannessa ottelussaan Fahaziin 2—3.

Samojen kisojen yhteydessä pelattiin myös joukkuekilpailu 2-miehisin joukkuein. Loppuottelussa Unkari löi Tshekkoslovakian 3—1.

Ruotsi ei päässyt ensimmäistä ottelukierrosta pitemmälle, vaan hävisi Romanian 0—3. Hasse Alsérin kunto on ollut Ruotsille kova pettymys, jonka syyt ovat olleet aiheena vilkkaalle keskustelulle naapurimaassamme.

Unkarin avoimissa mestaruuskilpailuissa hänen tiensä kulki kuitenkin loppuotteluun saakka, jossa hänet nujersi Berczik 3—1. Vatsavaivainen, 6 kg laihtunut Tony Larsson hävisi tuntemattomalle, kynänvarsiotteella pelaavalle unkarilaiselle.

*

SOCin jälkeen pelattiin Ruotsissa kunnan maaottelu 3-miehisin joukkuein mm Unkaria vastaan. Tällöin saatiin merkitä kirjoihin Ruotsin pthistorian ehkä suurin sensaatio, nimittäin 5—4-voitto. Yksi ainoa voitettu erä kolmesta ottelusta oli EM-Alsérin osuus. Tämän maaottelun tulokset: Bernhardt—Berczik 15, 6. Alsér—Rozsas —14, —25. Johansson—Fahazi 19, 14. Alsér—Berczik 19, —13, —20. Bernhardt—Fahazi —17, 16, —14. Johansson—Rozsas 16, 13. Alsér—Fahazi —9, —12. Johansson—Berczik —19, 16, 7. Bernhardt—Rozsas 14, 13.

EM-joukkuemestari Jugoslavia oli kuitenkin kovempi pala, ja niin tuli Värnamossa 23. 11. 4—5-häviö. Tulokset: Mellström—Markovic —21, —14. Alsér—Vecko 7, —21, 14.

10 VUOTTA SITTEN

SM-kilpailut järjestettiin BK:n ja TMP:n toimesta tutuksi tullessa Glorian hallissa tammi-helmikuun vaihteessa 1953. Ensimmäisen päivän mestareiksi saatiin: MN: A. Huttunen & M. Anderzen NN: B. v Hertzen & A. Spranger, MJ: S. Pentsinen, NJ: H. Appelberg, MK—B: M. Laine, NK—B: H. Wiik. Mainittakoon, että Seppo Pentsisen loppuotteluvastustajana oli Max Laine, joka hävisi luvuin —19, —12.

Seuraavana päivänä pelattu A-luokka oli kirjava, vai mitä on sanottava, kun 1. ja 3. sija menevät villeille? Välieriin pääsivät C-E. Grönholm voittamalla Achrenin, Berg Pentsisen, Ellonen Huttusen viidennessä 21—11, ja K. Lehtonen P. Tuomisen neljän-

Bernhardt—Hrbud —18, 13, 12. Alsér—Markovic 19, —18, —18. Mellström—Hrbud 18, —14, —16. Bernhardt—Vecko 14, 11. Alsér—Hrbud —16, 13, 11. Bernhardt—Markovic 21, —17, —13. Mellström—Vecko —20, —15.

*

Jatkaaksemme 5—4-tulosten sarjaa ilmoitamme Japanin hiukan kohentaneen asemaansa Kauko-Idässä voittamalla Kiinan mainituin luvuin. Vanha tuttavamme Ogimura voitti samoin kuin Kimuna 2 ottelua. Puuttuvan pisteen toi Miki. Naismaaottelussa ei Japani vielä kukaan antanut kiinnattarille voittoa, vaan löi heidät 3—0.

nessä erässä ajalla 23—22. Berg selviytyi Grönholmista 3—1, ja Lehtonen Ellosesta todellisen maratonottelun jälkeen. 5. erä päättyi ajalla verkkopalloon tilanteessa 8—8! Loppuottelussa Juhani Bergin voimakas kämmenlyönti jauhoi vähitellen rikki edellisessä ottelussa väsyneen Kalevi Lehtosen puolustuksen. Bergin voittoluvut: —14, 19, —15, 14, 11.

Naisten huippu sai seuraavan ulkonäön: Mestariksi tuli tuttuun tapaansa Doris Lindblad. Toiseksi tulleen D. Forsténin loppuotteluluvut: —12, —18, 17, —15. Muut luokat: SN: A. Huttunen & D. Forstén, IK: A. Nenonen, MK—C: J. Reinimaa.

*

Tammikuussa 1953 pidetyssä SPTL:n vuosikokouksessa valittiin Liiton puheenjohtajaksi ekonomi Kurt Janssonin jälkeen Curt Åkerberg, joka kuten tiedämme pitää tätä vastuunalaista paikkaa hallussaan vielä tänä päivänä.

Entisiä, nykyisiä ja mahdollisesti tulevia Suomenmestareita Wegan 10-vuotisjuhlissa.

Pts Wegan johtokunta juhluvuonna. Vasemmalta Kalevi Salonen, Liisa Järvenpää (siht.), Runar Montell (puh.joht.), Timo Rissanen, Rauni Lindberg, Ensio Huldén ja Pentti Tuominen.

Pöytätennisseura Wega 10 vuotta

Pöytätennisseura Wega oli 10-vuotisen toimintansa kunniaksi järjestänyt joulukuun 8 päivänä ravintola Olympiassa illalliset. Tilaisuuteen oli kutsuttu kunniavieraiksi liiton puheenjohtaja Curt Åkerberg, Helsingin piirin puheenjohtaja Toivo Pöyry ja liiton kansliasta rouva Tuulikki Petterson. Kunniavieraat ja jäsenet vieraineen lausui tervetulleiksi seuran puheenjohtaja Runar Montell, joka tervehdyspuheensa alussa lyhyesti selosti Wegan toimintaa ja saavutuksia kuluneen 10 vuoden aikana. Paistiin päästyä esitti liiton puheenjohtaja sekä liiton että oman henkilökohtaisen onnittelunsa juhlivalle seuralla mainiten m.m., että vaikka 10 vuotta ei ole mikään pitkä aika ovat Wegan tähän astiset saa-

vutukset kuitenkin juhlinnan arvoisia. Lopuksi hän ojensi seuran puheenjohtajalle kauniin lautasen annettavaksi kunniapalkinnoksi SM-kilpailujen parhaalle naisjuniorille. Helsingin piirin onnittelut esitti piirin puheenjohtaja kauniin lennokkaassa puheessa. Ennen illallisten päättymistä ojensi seuran puheenjohtaja 10-vuotiskauden aikana parhaiten suoriutuneelle seuran jäsenelle Seppo Pentsiselle hopeiset kalvosinnapit. Liisa Järvenpää sai seuran parhaana naispelaajana Ensio Huldénin ojentamana tuntemattomalta lahjoittajalta saadun kauniin maljakon. Juhla jatkui sen jälkeen rattoisan seurustelun ja tanssin merkeissä aina puoliyöhön saakka.

Tanskan valmentajakoulutuksesta

Nyt kun meilläkin on päästy alulle pt-ohjaajien koulutamisessa, kiinnostanee lukijaa varmaan kuulla, minkälaista vastaava koulutus on muissa pohjoismaissa. Koska allekirjoitaneelle viime kesänä tarjoutui miellyttävä ja mielenkiintoinen tilaisuus Tanskan pt-liiton kutsumana ja oman liittomme valitsemana seurata tanskalaisten valmentajakokelailleen järjestämää valmennuskurssia koetan tässä nyt antaa lyhyen läpileikkauksen siitä.

Nykyinen menetelmä, jolla Tanskan pt-liitto ohjaajiaan kouluttaa, on peräisin jo vuodelta 1959, joten viime kesäinen kurssi oli 13. järjestyksessä. Tänä aikana on koulutettu runsaat 50 ohjaajaa, joista nykyään n. 30 on aktiivisesti mukana valmennustyössä ympäri maan. Kurssit järjestettiin joka kesä Vejlessä, Jyllannin urheiluopistolla ja kestivät viikon. Kurssi on jaettu kolmeen vuosiluokkaan: 1. vuosiluokka eli alkajien ryhmä, 2. vuosiluokka eli jatkoluokka ja 3. vuosiluokka eli loppututkintoluokka. Jokaisen, joka aikoo saada ohjaajakirjan, on suoritettava nämä kolme kurssia mainitussa järjestyksessä, ja näin ollen hänen kouluttamisensa ohjaajaksi kestää kolme vuotta. On selvää, että osanottajamäärä näillä eri vuosikursseilla pienenee asteittain, osaksi siksi, että kaikki syystä tai toisesta eivät voi tulla seuraavana vuonna enää mukaan, osaksi myös siksi, että seuraavan vuoden jatkokurssille hyväksytään edellisen alemman kurssin suorittaneista vain ne, joiden osoittamiensa käytännöllisten kykyjen ja jatkuvan innostuksen ansiosta katsotaan omaavan mahdollisuudet loppututkinnon suorittamiseen. Esimerkkinä mainittakoon, että viime kesän kurssilla oli alkajien ryhmään hyväksytty 10 osanottajaa, joukossa yksi nainenkin, jotka oli nimetty piireittäin suoritettun karsinnan jälkeen. Jatkoluokalla oli 6 ja loppututkintoluokalla vain 4 osanottajaa. Kukin ryhmä työskenteli erikseen, oman ohjaajansa, joiden joukossa mm. tunnettu valiopelaja Einar Lyttik, alaisena.

Ohjelma näillä ohjaajakursseilla oli jaettu tasapuolisesti harjoittelun, kertauksen ja teorian kesken. Ottaakamme esim. 1. ryhmän ohjelma tarkasteltavaksemme. Ensin koko ryhmä harjoitteli ohjeiden mukaan jotain lyöntiä tunnin verran; sen jälkeen seurasi saman asian kertaus havainnollisesti toisessa salissa yhden pöydän ääressä kunkin kurssilaisen vuorollaan esittäessä ko. asiaa; ja lopuksi kokoonnuttiin luokkaan tai ulos nurmikolle ja keskusteltiin lähinnä äsken opittuun asiaan liittyvistä teoreettisista ja taktillisista kysymyksistä, milloin leppoisaammin, usein kuitenkin melko kiivaastikin eriäviä mielipiteitä esille tuoden. Tämän jälkeen seurasikin useimmiten ruoka- tai kahvitauko ja sitten taas jonkin uuden asian pohjalla sama kierros harjoittelun, kertauksen ja teorian merkeissä. Tämän lisäksi oli iltaisin koko kurssille järjestettyjä yhteisiä luento- ja esitelmätilaisuuksia, joissa käsiteltiin hyvinkin laajoja, koko urheiluelämää koskevia aiheita. Näistä olivat mielenkiintoisimmat opiston johtajien esitelmät aiheesta »Nykyaikainen harjoittelumuoto» ja »Urheilun psykologia».

Pari päivää ennen kurssin loppua vetäytyivät 3:n vuosiluokan oppilaat omaan rauhaansa tutkimaan kolmen vuoden aikana tekemiään muistiinpanoja sekä muuta alan kirjallisuutta. He valmistautuivat näin loppututkintoon, joka tapahtui kahtena viimeisenä päivänä. Tämä tutkinto käsittää kolme osaa: 1. varsinaisen ohjaajanäytteen, jossa opetettavina tällä kertaa oli paikalla olleen ratsastuskurssin oppi-

laita; 2. teoreettisen puolen, jossa oli kirjallisesti vastattava erinäisiin kysymyksiin sekä 3. laajemman kirjallisen tehtävän, jossa tällä kertaa oli kirjoitettava aiheesta »Nyky-aikainen pöytätennis 'vanhanaikaiseen' verrattuna». Osoituksena siitä, että loppututkinto ei suinkaan ollut muodollinen päätös näille kolme vuotta »koulua käyneille» todettkoon että vain kaksi neljästä »kokelaasta» hyväksyttiin loppututkinnossa. Heille ojennettiin illalla pidetyssä kurssin päättäjäistilaisuudessa juhlallisesti »ohjaajakirjat» sekä ulkonaisena tunnusmerkinä liiton erikoinen »ohjaajamerkki» omassa urheiluasussa kannettavaksi. Mainittu päättäjäistilaisuus, joka pidettiin läheisen esikaupungin aito tanskalaisessa maalaiskrouvissa, oli vaatimaton mutta sitä miellyttävämpi ja kodikkaampi. Täällä meille tarjottiin kuuluisia tanskalaisia voileipiä ja yhtä kuuluisaa Tuborgia, eri kurssien ohjaajille pidettiin hauskoja kiitospuheita lahjojen kera, jaettiinpa kaikille eräänlainen pieni »kurssijulkaisukin» jossa oli lyhyt haastattelu meistä ulkopuolisista »tarkkailijoista» sekä hauska kronikka kursista.

Eräs seikka, joka minua suuresti miellytti oli se hyvä henki ja järjestys, mikä kurssilla vallitsi. Vaikka kuri oli hyvin vapaa ja vaikka joukossa oli kaiken ikäisiä 17 ja 50 vuoden väliltä, oli järjestys ja meno koko ajan erittäin täsmällistä ja hyvää. Tanskalaiset osaavat näköjään meikäläisiä paremmin luoda itsekuria sekä kunnioittaa ja arvostaa johtajiaan ja heidän työtään. Arvostelua tietenkin esiintyi, mutta se tapahtui aina vain rakentavassa ei koskaan repivässä ja purnaavassa mielessä.

Toinen seikka, jota vielä enemmän hämmästyin, oli se herpaantumaton innostus ja mielenkiinto, jota kaikki osanottajat osoittivat kurssin alusta sen loppuun saakka. Missään vaiheessa ei ollut havaittavissa minkäänlaista pinnaamisyritystä tai purnaamista, kuten meillä

niin valitettavan usein on laita. Parhaiten tämä ilmeni iltaisin pidetyissä esitelmä- ja luentotilaisuuksissa. Vaikka ne usein kestivät 2—3 tuntia illalla päättyen vasta juuri ennen hiljaisuutta klo 23, seurasivat kaikki esityksiä mitä suurimmalla mielenkiinnolla. Eivätkä vain seuranneet passiivisesti mukana vaan ottivat itse vilkkaasti osaa keskusteluun usein katkaisten esitelmäsihtjän puheen välikysymyksillä, syntyipä monasti suoraan väittelyäkin mikä seikka vielä selvemmin osoittaa heidän todellista paneutumista asiaan. Ja kun nämä iltatilaisuudet vihdoin päättyivät, jäätin usein vielä keskustelemaan esille tuleista asioista sekä esittämään kysymyksiä ko. luennoitsijalle.

Koska itsekkin vasta olen oppipoika ohjaajakoulutuksen alalla, en katso olevani oikea mies arvostelemaan tanskalaisen valmentajakoulun mahdollisia huonoja puolia. En kuitenkaan malta olla mainitsematta erästä seikkaa, jota sekä minä että norjalainen »tarkkailija» jonka tanskalaiset myös olivat kutsuneet seuraamaan ohjaajakoulutustaan, melkoisesti ihmettelimme. Nimitäin sitä, että heidän ohjaajakoulutukseensa ei lainkaan sisälly fyysillistä koulutusta, johon taas Ruotsissa kuten meilläkin on kiinnitetty aiheellista huomiota. Tosin meille kurssin lopussa lyhyesti esitettiin ohjelma erilaisia liikkeitä ja saimme niitä myös itse harjoittaa. Mutta mielestäni kyllä säännöllinen jokapäiväinen »jumppa» ehdottomasti kuuluu tällaisenkin kurssin ohjelmaan. Miten tulevat ohjaajat muuten, kuin itse harjoittelemalla, voivat tietää mitä ja miten paljon heidän oppilaansa voivat kestää. Sillä myöntäväthän toki tanskalaisetkin että fyysillinen harjoittelu ehdottomasti kuuluu eräänä tärkeänä osana pt-harjoitteluun. Tästä saimme todistuksen välittömästi tanskalaisen oman kurssin jälkeen alkaneella pohjoismaisella juniorileirillä, ja hyvän todistuksen saimmekin.

ULKOMAANUUTISIA

Richard Bergmann, »pöytätenniksen miellyttävä kapinoitsija», kuten Englannin pt-lehti kirjoittaa, on päättänyt jättää Englannin. Kuten muistetaan julisti Englannin pt-liitto hänet ammattilaiseksi neljä vuotta sitten. Tämän jälkeen Bergmann on kierrellyt maailmaa kuuluisan koripallojoukkueen »The Harlem Globetrotters'in» mukana vierailen Suomessakin pari vuotta sitten, esittäen näytösotteluita yhdessä japanilaisen Narikaza Fujii'n kanssa, joka myös on entisiä maailmanmestareita. Bergmann seuraa Globetrotters'ia huhtikuun loppuun asti, jonka jälkeen hänellä on suunnitteilla kiertue Länsi-Intiaan ja Etelä-Amerikkaan formosalaisen, nykyään Yhdysvaltoja edustavan Chou-Lin-Chen'in kanssa. Chou-Lin-Chen voitti muuten viimeisimmän ammattilaisten maailmanmestaruuden lyömällä sekä Bergmannin että Fujii'n. Ja nyt Bergmann on sitten saanut tarpeekseen Englannista ja valinnut neljänneksi kotimaakseen — Puolan, Itävallan ja Englannin jälkeen — Yhdysvallat. Ja nyt jo puhutaan, että hän saattaa muuttaa Austraaliaan kenties vuoden kuluttua.

Viimeisin Englannin arvoluettelo — vuoden vaihteessa — oli seuraavan näköinen: 1. Harrison, 2. Ingber, 3. Creamer, 4. Rhodes, 5. Stevens, 6. Merret, 7. Wright, 8. Symonds, 9. Pid-dock, 10. Clayton. Kun seuraava arvoluta julkaistaan on se varmasti muuttunut melkoisesti. Viime aikoina on näet eräs uusi pelaaja yhtäkkiä kohonnut yllättävän voitollisiin saavutuksiin. Kuten muuallakin maailmassa nykyään — Ruotsissa ja Tshekkoslovakiasa esim. — niin tämäkin pela-

ja on juniori, vasta 15-vuotias ja nimeltään Chester Barnes. Kuten havaitsemme ei hän ole mahtunut viimeiseen arvolutaan lainkaan, mutta seuraavassa hän jo varmasti on ja korkealla onkin. Jo joulukuussa tämä Englannin juniori No 1 antoi esimakua siitä mitä tuleman pitää voittamalla »arvopelaajat» Rhodes'in ja Merrett'in ja pari viikkoa myöhemmin itsensä Harrisonin, jonka asema maansa ykkösenä alkaa vahvasti horjua. Harrison kun hävisi joulukuun alussa myös Creamer'ille, eräälle toiselle nuorelle (19 v.) jolta odotetaan paljon. Suurimman järkytyksen nuori Barnes kuitenkin aiheutti Englannin pt-piireissä jo kohta uuden vuoden jälkeen Englannin suljetuissa mestaruuskilpailussa. Ensin hän voitti Ingberin 3—2 sekä Creamerin, ja lopuksi finaalissa Rhodes'in, joka puolestaan oli pudottanut Harrisonin. Näin tämä uusin komeetta jota Barna pitää Englannin suurimpana löytönä kautta aikojen, varmisti itselleen paikan MM-joukkueessa. Samoissa mestaruuskilpailuissa koettiin toinenkin melkoinen järkytys Mary Shannonin voittaessa Diana Rowe'n naisten finaalissa selvästi 3—0.

Ennenkuin e.m. mestaruuskilpailut pidettiin nimettiin harjoitusleirille ne 8 pelaajaa, joiden joukosta MM-joukkue valitaan. Yllättäen voitiin todeta, että Rhodes ei ollut näiden joukossa. Pidettiinkö häntä liian vanhana (30 v.) vai olivatko syyt ehkä hänen ja liiton välisissä erimielisyyksissä, kuten vihjaillaan. Rhodes otti asian vastaan rauhallisesti. »Minut on ennenkin pudotettu ja olen tullut takaisin, joten minun on taas yritettävä tehdä sama.

Joka tapauksessa se antaa minulle jotakin, jonka puolesta taistella», hän sanoi. Eikä hänen vastaustaan tarvinnut kauan odottaa, kuten loppuottelupaikka mestaruuskilpailuissa osoittaa. Mienkiintoista nähdä riittikö tämä nosramaan hänet takaisin MM-ehdokkaitten joukkoon.

Ja tässä loppuottelutulokset Englannin suljetuista mestaruuskilpailuista. MK Barnes-Rhodes 10, —15, 19, 22. NK Shannon-Rowe 16, 16, 18. MN Raybould & Stevens—Jacobson & Lindsay —21, 11, 24, 14. NN Rowe & Shannon—Bell & Martin 15, 15, —12, 8. SN Wright & Shannon—Barnes & Bell 16, 18, 10.

P.S.

Kuten odottaa saattoi pääsi Barnes mukaan helmikuun arvolistalle. Harvoin, jos koskaan, on pelaaja, joka ensimmäistä kertaa kelpuutetaan 10:n parhaan joukkoon, noussut suoraan 3:lle tilalle, kuten Barnes nyt. Toinen huomattavampi muutos on Ingberin putoaminen 3:lta tilalta 6:lle. Englannin kymmenen parhaan helmikuun arvolistasta on seuraava: 1. Harrison, 2. Creamer, 3. Barnes, 4. Merrett, 5. Rhodes, 6. Ingber, 7. Stevens, 8. Symonds ja Wright, —10. Lindsay.

Englanti on valinnut seuraavan joukkueen Prahon MM-kilpailuihin: Harrison, Creamer, Barnes ja Merrett sekä naisista D. Rowe, Shannon ja Bell.

Ruotsi on jo myös valinnut joukkueensa, joka on seuraava: Alser, Bernhardt, Bengtsson, Kjell Johansson ja Larsson sekä naisista Britt Andersson, Marita Carlsson ja Eva Johansson.

Alser, joka syksystä lähtien on toiminut Ruotsin valtakunnanvalmentajana, on tehnyt helmikuun lopulla

SM:n MJ-luokan loppuottelijat Tampereen Matti Mäkelä ja Turun »Tapsa» Penttilä. Kuva osoittaa myös minkäläistä paitaa ei kilpailuissa saa käyttää.

kahden viikon harjoitusmatkan Japaniin.

Japanin MM-joukkue, johon kuuluvat Ogimura, Kimura, Miki ja Kوناка sekä naisista Matsuzaki, Seki, Ito ja Yamanaka, tulee ennen Prahon MM-kisoja viikoksi Ruotsiin harjoittelemaan ja tutustumaan eurooppalaisiin oloihin.

eehoo

BJÖRNE MELLSTRÖM **Helsingissä 24. 3.**

Ruotsalainen valiopelaaja Björne Mellström, joka sijoittui kolmanneksi miesten kaksinpelissä EM-kisoissa Berliinissä 1962, osallistuu BK:n ja MIK:n järjestämiin kansanvälisiin kilpailuihin Helsingissä 24. 3. 1963.

BJÖRNE MELLSTRÖM **i Helsingfors 24. 3.**

Den svenska elitspelaren Björne Mellström, bl.a. EM-trea i herrsingel i Berlin 1962, deltar i BK:s och MIK:s internationella tävlingar i Helsingfors den 24 mars.

Kylmäkosken junioripäivät v. 1962

Ne saatiin sittenkin vietyä läpi, vaikka vielä iltapäivällä näytti siltä, että me järjestäjät olimme joutuneet liian suuren urakan eteen. Maila oli edelliseen vuoteen verrattuna lisännyt ohjelmaan B-lohkon, koska viime vuonna saimme pelit pelautettua kolmella pöydällä jo hyvissä ajoin. Meidän olisi kyllä pitänyt varautua sen suursuosion varalle, mitä 30. 12. 62 osoitti, sillä nyt voidaan jo puhua junioreiden valtavasta liikehtimisestä ja siten pöytätenniksemme valoisasta tulevaisuudesta. Osanottajaluvut puhuvat selvää kieltään. Tyttöjen nelinpeli 6, sekanelinpeli 12, nelinpeli 21, naisjuniorit 17 (!), miesjuniorit 46, alle 14 v. 29, B-lohko 57 ja tasoitusluokka 76, siis yhteensä peräti 256 peliä läpivietyinä neljällä pöydällä kymmenessä tunnissa — on kai sekin jonkinlainen Suomenennätys alallaan. Vieraat ansaitsevat varauksettoman kiitoksen ahtaiden tilojen ymmärtämisestä ja muutenkin esimerkillisestä käyttäytymisestä. Olen iloinen näin jälkeinpäin — urakastani selvittyäni, että olen saanut olla mukana seuraamassa heidän erinomaisia kilpailullisiakin suorituksiaan.

Junioireille myös valiokilpailut

Viime aikoina on nähty lehdessämme kirjoituksia mestariluokkakilpailujen lisäämisen puolesta. Se alkaa olla tosiaan jo ajan vaatimus, mutta liitto taitaa muutenkin pyöritellä päätään rahavaikeuksien keskellä. Jos nyt jostain kuitenkin löytyisi »lännen tuoh-ta» tälle momentille, niin minäkin teen oman ehdotuksen. Lisätään näitä pelattavaksi kaksi kertaa vuodessa syksyin kevään, mutta samassa yhteydessä pidetään myös sekä mies- että naisjunioreiden valiokilpailut. Silloin täytyy varata tietysti kokonainen sunnuntaipäivä näille kilpailuille. Yhdyn Myllön Pekan ajatukseen, että pudotetaan reilusti vaan neljä kahdeksasta ja kolme kuudesta ja takaisin pääsy tapahtuisi niiden pisteiden perusteella, joita on saanut kansallisissa pääluokissa ja juniorit junioriluokissa

(tasapisteiden sattuessa määräisivät muut luokat). Tällöin nousisivat maaseutukilpailutkin arvoonsa, ja ahkerimmat kilpailuissa kävijät, t.s. ne, jotka haluavat kehittää itseänsä, saisivat arvoisensa palkkion. Tietysti vastaavasti maaseutulaisiakin kävisi yrittämässä useammin pinnoja Helsingissä. Mutta — silloin on arvontasijoittelussa ehdottomasti sijoitettava senhetkiset kahdeksan parasta oikeille paikoilleen, ettei tulisi jonkun vaarallisen painamista. Olen vakuuttunut, että tällainen ratkaisu olisi seuraava mullistava edistysaskel sitten järjestelmällisen valmennustoiminnan ja junioripäivien aloittamisen jälkeen. Tällaista tuli mieleeni seurattessani hyvien tamperelaispoikien esityksiä, koska minusta tuntuu, etteivät he muuten pääse näyttämään todellisia taitojaan valitsijoille.

Ystävyysotteluita »Turku»—KyMa— Getingarna.

Lauantaina pelattiin Turun ja Mailan junioreiden kesken otteluita. A-lohko, jossa oli mukana huoltajiakin, päättyi Turun hyväksi 14—11. Voitot jakaantuivat seuraavasti: Tapio Penttilä 5 v, Jorma Keva 4 v, Kari Lauren, Seppo Kiuru ja Eero Järvinen 3 v, Kai Merimaa, Hannu Kajander ja Jorma Johansson 2 v, Esko Laaksonen 1 v ja Jorma Järvinen 0 v. B- ja C-lohkot päättyivät KyMa:n hyväksi 13—12 ja tyttöjen tasoitusottelu 14—2, koska Irmeli Johansson voitti +2:lla Anja Kevan 2—0 ja Birgitta Granberg +8:lla 2—0 Maija Niemisen. Lohkojen parhaat Tapio Penttilä, Hans Mansten (ratkaisi Johan Hollstenin kanssa), Reima Rantanen ja Leena Nikander palkittiin.

Maanantaina oli vastaavanlainen ystävyysottelu KyMa:n ja Getingarna:n junioreiden kesken. Se päättyi 9—7 KyMa:n voittoon. Voitot: Peter Eklund, Esko Laaksonen ja Eero Järvinen 3 v, Leena Nikander ja Asko Sarkola 2 v, Leo Judén, Seppo Kiuru ja Christer Leidenius 1 v. Ottelujen yhteydessä suoritettun kilpailun palkintomiehet olivat A:ssa Tapio Penttilä ja Jorma Keva sekä B:ssä Peter Jernström, Jorma Järvinen ja Juhani Keva.

Tällaiset seuraottelut ovat kuulemma ulkomailla varsin yleisiä. Tämän ymmärtää, koska ne jos mitkään lujittavat seurahenkeä. Mutta täällä Suomessa me törmäämme aina vain samaan Akilleen kantapäähämme — rahaan. Varsin suuri kustannus, majointus, saataisiin kyllä eliminoidua perheisiin sijoittamalla. Tarvitaan vain ennakkoluulotonta pingismieltä, joka suvaitsee jopa kotirauhan rikkoontu-

mista ja varsin kummallisiinkin (koulun lattia) yösiijoihin totuttautumista. Me aukaisimme omalta kohdaltamme pään auki.

Sunnuntain kilpailut.

Varsinaisen kilpailuselostuksen suoritan seuroittain, jotta niistä huli-noista saisi jonkinlaisen kokonaiskuvan. Perässä on seuran tämänkertainen pistesaalis. Huomattakoon, että kisojen kaksinpeleissä jaettiin kahdeksalle palkinto.

TuTo (9 pelaajaa). Tapio Penttilä oli luonnollisesti kisojen paras pelaaja voittaen kolme luokkaa. Tasoitusluokassa KyMa:n Pekka Nieminen katkaisi Tapsan etenemisen, etupäässä kai tilanahtauden takia, kun Pekka sijoit-teli lyöntejään sivuseinille. Jorma Johansson sai Tapion kanssa nelinpeli-voiton. Jotta kaksinpelitkin alkaisivat tuoda toivottuja tuloksia, tarvitsee Jorma Johansson etupäässä otteluko-kemusta muitakin kuin turkulaisia vastaan. Nyt tuli mitä niukin tappio kahdeksannesottelussa Eklund'ia vas-taan. Hannu Kajander pääsi sekanelinpelissä hopealle. Samat sanat kuin edelliselle. Seppo Lindberg on jo kova tekijä nimenomaan rohkean ja voi-makkaan lyöntipelinsä takia. Palkitse-mattomista voidaan mainita Tapio Lehtonen. *TuTo* 25 pistettä.

Wega (2 pelaajaa). Anna-Greta Petterson'illa oli jälleen hyvä päivän-sä, ja hän ottikin revansit KyMa:n tytöistä. Näiden tyttöjen ottelut ovat varmasti edelleenkin jännittäviä. Mikä sen parempi onkaan — urheilullisesti ajateltuna! Tasoitusluokan voitto meni myös Anna-Gretalle kuuden 2—1 ja yhden 2—0 voiton jälkeen. Inga Kahlman pääsi seuratoverinsa kanssa pronssille nelinpelissä. Tytön peli on

huomattavasti parantunut sitten viime keväisen ensiesiintymisen. Wega 17 pistettä.

AIFK (8 pelaajaa). Terhakkaat ja lyöntivalmiit Hans Mansten ja Johan Hollsten ottivat B-lohkossa kaksoisvoiton ja Hollsten pronssia tasoitusluokassa. Tämän menestyksen suolle jokainen, joka on nähnyt millaisella uutteruudella he harjoittelevat ja kilpailevat. Eräs Kaijuksen »tyttökasvateista», Anneli Johansson pääsi lusikoille. On mielenkiintoista seurata näiden neljän tyttären kehittymistä. *AIFK* 15 pistettä.

TIFG (8 pelaajaa). Näistä pojista näyttää kehittyvän Helsingin juniorikaartin erinomaisia lipunkantajia. Hyviin saavutuksiin he nytkin yltivät, sillä he valtasivat kahden päälajin hopeasijat. Kaikki tiesivät etukäteen Peter Eklund'in ja Leo Judén'in vaarallisuuden, mutta nyt tuli kuvaan uusi, nuori poika Christer Leidenius. Asko Sarkola ja Peter Järnström on myös syytä mainita. *TIFG* 12 pistettä.

TMP (2 pelaajaa). Anna-Maija Suominen pääsi pinnalle nelinpeleissä Penttilän kanssa jopa voittoon asti. Eikä tyttö ole sanonut vielä viimeistä sanaa kaksinpeleissäkään, koska nytkin pääsi kahdeksan joukkoon. Tapio Räisänen ei tällä kertaa menestynyt. *TMP* 5 pistettä.

Pi-Kä (2 pelaajaa). Rolf Mela antoi parhaan vastuksen Penttilälle, ja poika kuuluu ehdottomasti juniorikaartimme »eliittiin». Hänen pitäisi käydä enemmän näyttämässä itseään muuallakin kuin Tampereella. Martti Mustonen pääsi myös lusikalle. *Pi-Kä* 3 pistettä.

TPTK (1 pelaaja). Matti Mäkelä jatkoi Melan kanssa pronssin kahdessa päälajissa. Häneenkin on kiinnitettävä

huomiota. Samoin *Matin* on käytävä muualla kilpailemassa, jotta muutkin tulisivat vakuuttuneiksi. *TPTK* 3 pistettä.

LPTS (4 pelaajaa). Minulle oli yllätys nähdä Hannu Uusitalon varma pelityyli. Kuinka hyvä hänen loppupanoksensa olisi ollutkaan, ellei pahoinvointikohtaus olisi keskeyttänyt hänen hyvin alkamaansa sarjaa. Pojan naputtelu oli yksitoikkoisen varmaa, mutta joukkoon tarvittaisiin enemmän niitä lujia läpilyöntejä, joita nyt näkyi liian harvoin. Kari Pakarinen näytti olleen toiseksi paras lahtelainen. *LPTS* 3 pistettä.

Loko (3 pelaajaa). Nuori Mauri Salonen pääsee jatkuvasti palkinnoille kehittyen samalla silminnähtävästi. Katselijaan tekee hyvän vaikutuksen se hyväntuulinen pelaamisen ilo, mikä oikein uhkuu pojasta. Jaakko Kantanen otti yllättäen erän Eklund'ilta. *Loko* 1 piste.

Leka (2 pelaajaa). Juha Jokinen pääsi kahdeksan parhaan joukkoon, kun taas tähän asti paremmin menestynyt Pertti Mäkinen putosi *KyMa:n* pojille.

TBK (2 pelaajaa). Philip Donner pääsi B-lohkossa toiselle kierrokselle.

TarU (11 pelaajaa). Tarvasjokelaiset astuivat nyt ensimmäisen kerran

MAAJOUKKUE MM-KILPAILUIHIN

Suomen Pöytätennisliiton hallitus on kokouksessaan 26. 1. 63 nimennyt seuraavan maajoukkueen MM-kilpailuihin Prahassa 5—14. 4. 63:

Seppo Pentsinen, Wega
Pentti Kunnas, Wega
Tapio Penttilä, TuTo
Pentti Tuominen, Wega

remmiin. On sanottava, että varsinkin heidän tyttärensä olivat yllättävän hyviä. Niinpä heidän parhaansa Kirsti Isotalo hävisi alkuottelussa mitä niukimmin 2—1 jotenkin nimekkäälle Tellervo Niemiselle. Saa sitten nähdä kuinka hyviä he ovatkaan keväällä, kun he nyt alkavat käyttää hyväkseen saamiaan vaikutteita. Sinikka Laine sai lusikan voitettuaan KyMa:n Ritva Kevan. Kun näki seuran johtajan opinnälän ja yrittäjämielen, niin on vakuuttunut, että varsin pian on TarU etenkin tyttöineen merkittävä seura, ja ja op. Viljo Laakson ennakkoluulottomuus riisui ainakin TuTo:lta, ÅIFK:lta ja Ky-Ma:lta aseet ja lupauduttiin jatkuvaan yhteistyöhön tarkoituksella saada Tarvasjoki nousemaan Suomen pingiskartalle. »Perästä kuuluu», sanoi torventekijä.

Yksi kilpailija oli saapunut oppiin aina Tornioasta asti.

KyMa (18 pelaajaa). Seura »juhlii» edelleenkin tytoillään ja alle 14-vuotisillaan. Jälkimmäisessä tuli melkein täysi potti. Seppo Kiuru ja Esko Laaksonen menestyivät vain nelinpelissä. Sepolla on tällä hetkellä pelissään mukana jokin ihmeellinen häviämisen pelko. Niitä kuuluisia rallarityylin kovia lyöntejä ei näy juuri olenkaan. Eero Järvinen on hyvä otte-
lija, sillä hän on useimmin ratkaissut kolmantena miehenä ystävyysottelut KyMa:n eduksi. Kisojen suurin yllätys oli alle 14-vuotisissa Anja Kevan voitto Maija Niemisestä 2—1. B-lohkolaisista pärjäsi parhaiten Jorma Järvinen. KyMa 51 pistettä.

I. Smolar'in pokaalin pisteet: KyMa 150 p, Wega 59 p, TuTo 45 p, ÅIFK 31 p, TMP 23 p, TIFG 20 p, Atlas 18 p, Makkabé 12 p, MIK 9 p, Eräpalloilijat 8 p, TBK ja Stiga 4 p,

PiKä, TPTK, Leka ja LPTS 3 p sekä Loko 1 p.

Parhaan miesjuniorin kunniapalkinnon sai Tapio Penttilä 16 p. (E. Järvinen ja P. Eklund 9 p.). Naisjuniorien vastaavan sai Leena Nikander 17 p. (Anna-Greta Petterson 16 p.). Lisäksi palkittiin ylimääräisesti Tapio Penttilä, Leena Nikander ja Anna-Greta Petterson.

MJ: I p. T. Penttilä, TuTo, II p. P. Eklund, TIFG, III p. M. Mäkelä, TPTK ja R. Mela, PiKä.

NJ: I p. Anna-Greta Petterson, Wega, II. p. Leena Nikander, KyMa, III p. Maija Nieminen ja Tellervo Nieminen, KyMa.

B-lohko: I p. Hans Mannsten, ÅIFK, II p. Johan Hollsten, ÅIFK, III p. Seppo Lindberg, TuTo ja Jorma Järvinen, KyMa.

Alle 14-v.: I p. Eero Järvinen, KyMa, II p. Leena Nikander, KyMa, III p. Juhani Keva ja Anja Keva, KyMa.

Tasotusluokka: I p. Anna-Greta Petterson, Wega (+9), II p. Hannu Uusitalo, LPTS (+10), III p. Johan Hollsten, ÅIFK (+9) ja Mauri Salonen, Loko (+10).

Nelinpeli: I p. T. Penttilä/Johanssan, TuTo, II p. L. Judén/P. Eklund, TIFG, III p. S. Kiuru/E. Laaksonen, KyMa ja R. Mela, PiKä/M. Mäkelä, TPTK.

Sekanelinpeli: I p. T. Penttilä/A-M. Suominen, TMP, II p. H. Kajander, TuTo/A-G. Petterson, Wega, III p. S. Kiuru/L. Nikander, KyMa ja E. Järvinen/M. Nieminen, KyMa.

Tyttöjen nelinpeli: I p. L. Nikander/M. Nieminen, KyMa, II p. T. Nieminen/A. Keva, KyMa, III p. A-M. Suominen/R. Järvinen, TMP, KyMa ja A-G. Petterson/I. Kahlman, Wega.

Sm-tähtiä valokuvaajien ristitulessa. Mainos näyttää olevan valttia pöytätenniksessäkin.

KILPAILU- TULOKSIA

SM-kilpailut 9—10. 2. 1963, Helsinki

Miesten kaksinpeli: I. Seppo Penttinen, Wega—Tapio Penttilä, TuTo 21—17, 17—21, 21—12, 13—21, 21—11, III. Kurt Carlsson, BK ja Pentti Tuominen, Wega.

Naisten kaksinpeli: I. Liisa Järvenpää, Wega—Sylvi Munkberg, TMP 21—16, 21—16, 13—21, 22—20, III. Anna-Greta Petterson, Wega—Leena Nikander, KyMa 21—15, 23—21, 21—14.

Miesten nelinpeli: I. Pentti Kunnas & Seppo Pentsinen, Wega—Seppo Aaltio & Tapio Penttilä, TuTo 21—18, 21—11, 12—21—22—20, III. Kurt Carlsson, BK & Pentti Tuominen, Wega ja Kalevi Lehtonen & Pekka Myllö, TMP.

Sekanelinpeli: I. Liisa Järvenpää & Seppo Pentsinen, Wega—Sylvi Munkberg & Kalevi Lehtonen, TMP 21—13, 18—21, 21—12, 14—21, 21—11, III. Anna-Greta Petterson & Lars Långstedt, Wega, IV. Raija Manninen, Wega & Per-Erik Nyberg, Atlas.

Naisten nelinpeli: I. Liisa Järvenpää & Anna-Greta Petterson, Wega—Aini Eskolin & Sylvi Munkberg, TMP 2—11, 11—21, 12—21, 21—13, 21—14, III. Maija Nieminen & Leena Nikander, KyMa, IV. Ritva Kyntöaho & Marja Nurmi, TuTo.

Ikämiesten kaksinpeli: I. Ensio Lummes, Wega—Olavi Kunnas, Wega 21—16, 23—21, III. Waldemar Kovanen, Hermes ja K. Tuomainen, villi.

Ikämiesten nelinpeli: Ensio Lumes & Olavi Kunnas, Wega—Waldemar Kovanko & Carl-Göran Rajalin, Hermes 21—15, 21—12, III. Esko Rikander, Pts-60 & T. Rundberg, BK, IV. Gunnar Mattsson, MIK & Aarne Viskari, EP.

Miesjuniorit: I. Tapio Penttilä, TuTo—Matti Mäkelä, TPTK 21—9, 21—7, III. Seppo Elsinen, Atlas ja Leo Judén, TIFG.

Naisjuniorit: I. Anna-Greta Pettersson, Wega—Leena Nikander, KyMa 21—15, 21—23, 21—14, III. Maija Nieminen, KyMa, IV. Leila Portnoj, M:bé.

3. 2. 63 *Hyvinkään Urheilutoverit, kansall., Hyvinkää, nat. Hyvinge.*

Pääluokka: P. Kunnas, Wega—S. Pentsinen, Wega 17—21, 21—10, 21—17, III p. P-E. Nyberg, Atlas—J. Keva, KyMa 21—17, 15—21, 21—19.

MK—B: H. Nyberg, Atlas—V. Heikkonen, PiKä 22—20, 21—19, III p. C. Malmberg, Karis UF—R. Biese, MIK 21—15, 21—20.

Tasotusluokka: P. Kunnas (—5), Wega—J. Keva (0) 21—14, 21—18, III p. L. Judén (+8), TIFG—S. Elsinen (—1) 12—21, 21—14, 16—21.

MN: S. Pentsinen & P. Kunnas, Wega—P-E. Nyberg & S. Elsinen, Atlas 21—20, 21—13, III p. J. Keva, KyMa & H. Nyberg, Atlas—K. Kataja, Wega & H. Paanajärvi, MIK 21—15, 21—17.

MK—C: P. Eklund, TIFG—A. Sarkola, TIFG 21—16, 18—21, 21—17, III p. E. Järvinen, KyMa—M. Rantala, HTU 21—14, 21—15.

27. 1. 63 *TIFG, kansall. Helsinki, nat. Helsingfors.*

Pääluokka: P. Kunnas, Wega—P. Tuominen, Wega 21—18, 20—22, 21—12, III p. S. Pentsinen, Wega—S. Elsinen, Atlas 21—18, 21—17.

MK—B: Viskari, Eräp.—R. Kukko, Pts-60 21—5, 17—21, 21—11, III p. Bjurström, TBK—Kuparinen, HUT 21—14, 22—20.

MK—C: O. Pakkala, Pts-60—P. Eklund, TIFG 21—15, 21—17, III p. L. Judén, TIFG—E. Laaksonen, KyMa 21—16, 21—18.

MJ: S. Elsinen, Atlas—L. Judén, TIFG 21—17, 21—17, III p. R. Mela, PiKä—Räisänen, TMP 16—21, 21—10, 21—12.

NK: Leena Nikander, KyMa—Liisa Järvenpää 21—15, 21—19, III p. Anna-Greta Pettersson, Wega—Kirsti Linna, Hermes.

MJ-14: H. Lindgren, TIFG—P. Nieminen, KyMa 21—13, 21—16, III p. Leena Nikander, KyMa—C. Leidenius, TIFG 18—21, 21—2, 21—8.

MN: Kunnas & Pentsinen, Wega—Salonen & Tuominen, Wega 21—19, 21—19, III p. Määttänen & Elsinen, Atlas—Keva & Merimaa, KyMa, ÅIFK 21—14, 21—16.

Tasotusluokka: R. Määttänen, Atlas—O. Koivu, TMP 21—17, 21—15, III p. O. Pakkala, Pts-60—L. Rehnström, Maraton 22—20, 21—16.

20. 1. 63 *Pts Loko, kansall., Tampere, nat. Tammerfors.*

Pääluokka: T. Penttilä, TuTo—P. Kunnas, Wega 21—10, 10—21, 21—18, III p. P. Tuominen, Wega ja S. Elsinen, Atlas.

MN: P. Kunnas & P. Tuominen,

Wega—T. Penttilä & S. Aaltio, TuTo 21—12, 21—18, III p. K. Merimaa, ÅIFK & Kari Lauren, TuTo.

MJ: T. Penttilä, TuTo—S. Elsinen, Atlas 21—10, 21—7, III p. S. Kiuru, KyMa ja R. Mela, PiKä.

MK—B: K. Soppi, TPTK—M. Mäkelä, TPTK 21—16, 21—19, III p. R. Hurtig, Loko ja P. Bjurström, TBK.

MK—C: L. Judén, TIFG—E. Nurmela, TMP 20—22, 21—13, 21—15, III p. A. Sarkola, TIFG ja E. Morikka, PiKä.

NK: Sylvi Munkberg, TMP—Maija Nieminen, KyMo 21—12, 21—11, III p. Leena Nikander, KyMa ja Ritva Kyntöaho, TuTo.

IK: E. Lumes, Wega—T. Arpe, TPTK 21—7, 21—5, III p. S. Lundell, TBK.

SN: Sylvi Munkberg, TMP & P. Kunnas, Wega—Liisa Järvenpää & P. Tuominen, Wega 22—20, 21—15, III p. Leena Nikander, KyMa & T. Grefberg, AGA.

Tasoituluokka: K. Soppi (+3), TPTK—E. Nurmela, TMP (+8) 2—0, III p. R. Mela, (+3), PiKä ja M. Hjerpe, TuTo (+9).

Harrastelijaluokka: J. Kantanen, Loko—J. Salminen, Loko 21—19, 19—21, 21—17, III p. M. Heinonen, TPTK ja M. Koivisto, PiKä.

Tasoituluokka: K. Kataja, Wega—K. Salonen, Wega 18—21, 21—13, 21—16, III p. L. Judén, TIFG—L. Malmberg, Wega w.o.

5. 12. 62 *Makkabé, kansainväl. Turku, internat., Åbo.*

Pääloukka: I. P. Kunnas, Wega, II. K. Carlsson, BK, III. S. Aaltio, TuTo ja T. Penttilä, TuTo.

MK—B: I. S. Kiuru, KyMa, II. N. Sibakoff, ÅIFK, III. S. Munkberg, TMP ja H. Kajander, TuTo.

MK—C: I. M. Hjerpe, TuTo, II. J. Johansson, TuTo, III. P. Mäntylä, TuTo ja E. Ahtiainen, TuTo.

NK: I. Sylvi Munkberg, TMP, II. Ritva Kyntöaho, TuTo, III. Liisa Järvenpää, Wega ja Rauni Lindberg, Wega.

IK: I. O. Kunnas, Wega, II. V. Kyntöaho, Pallas, III. D. Gimpler, M:bé ja J. Klimscheffskij, M:bé.

MJ: I. T. Penttilä, TuTo, II. S. Elsinen, Atlas, III. H. Kajander, TuTo ja S. Lindberg, TuTo.

NJ: I. Leena Nikander, KyMa, II. Maija Nieminen, KyMa, III. Irmeli Johansson, ÅIFK ja Anna-Greta Pettersson, Wega.

MN: I. P. Kunnas & Pentsinen, Wega, II. T. Penttilä & S. Aaltio, TuTo, III. P. Tuominen, Wega & K. Carlsson, BK, ja Bellanitzky & Birnik, M:bi, Stockholm.

SN: I. Pentsinen & Järvenpää, Wega, II. Aaltio & Kyntöaho, TuTo, III. Elsinen, Atlas & Eskolin, TMP ja Tuominen & Lindberg, Wega.

NN: I. Munkberg & Eskolin, TMP, II. Nikander & Nieminen, KuMa, III. Järvenpää & Pettersson, Wega ja Kyntöaho & Nurmi, TuTo.